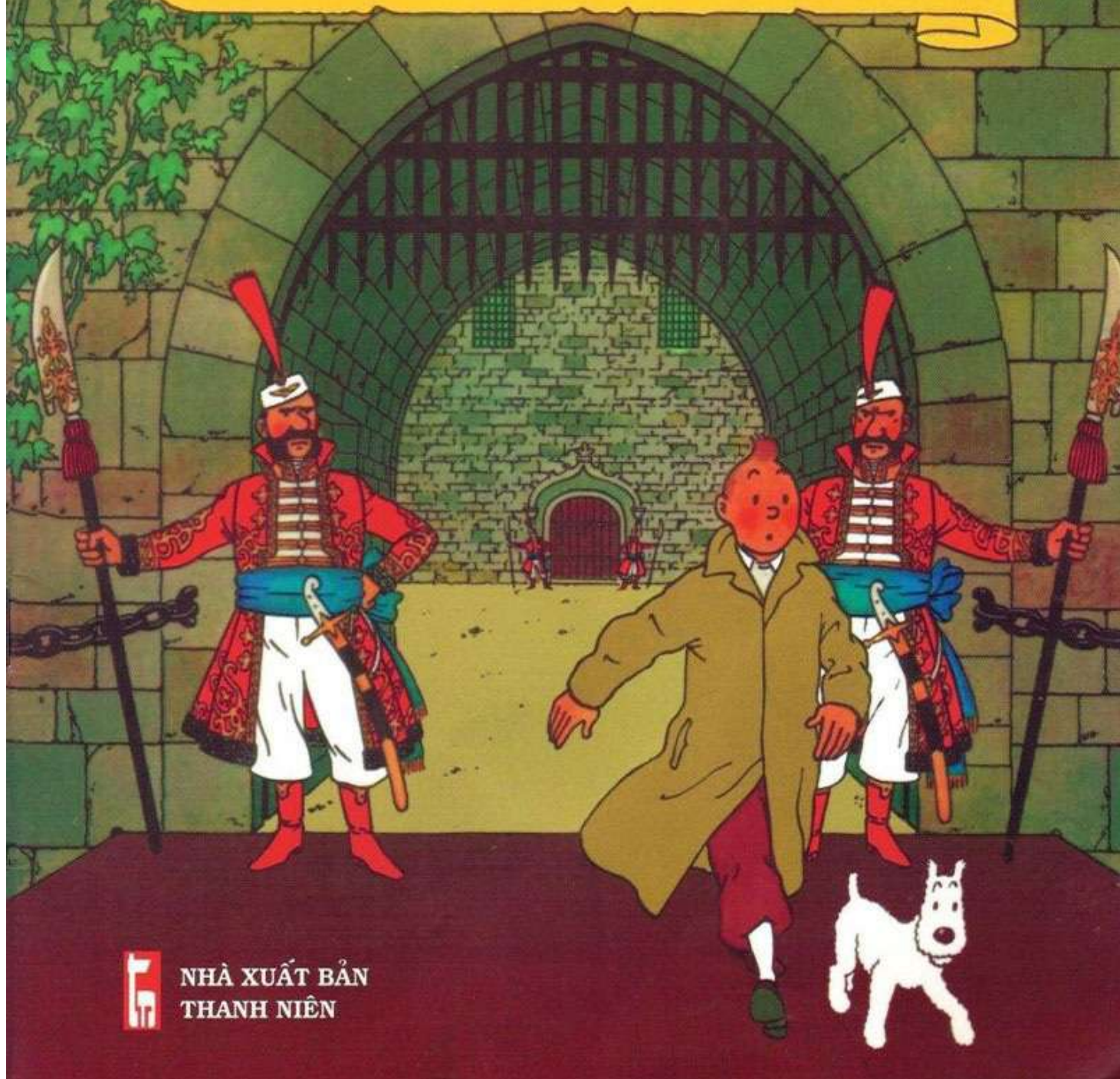

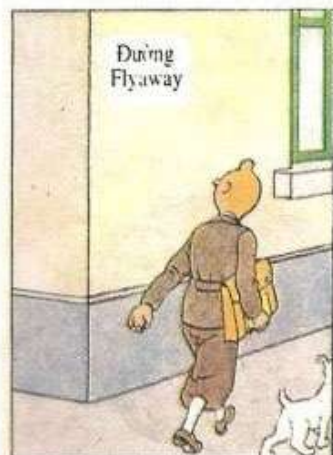
CÂY VƯƠNG TRƯỞNG CỦA VUA OTTOKAR

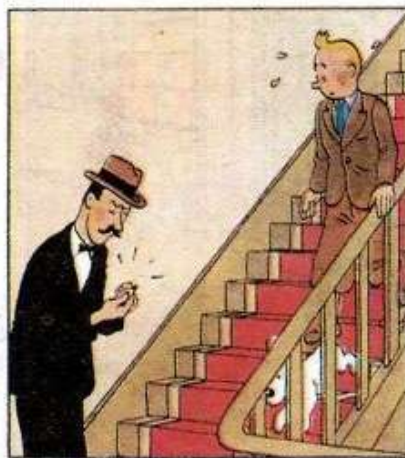
NHÀ XUẤT BẢN
THANH NIÊN

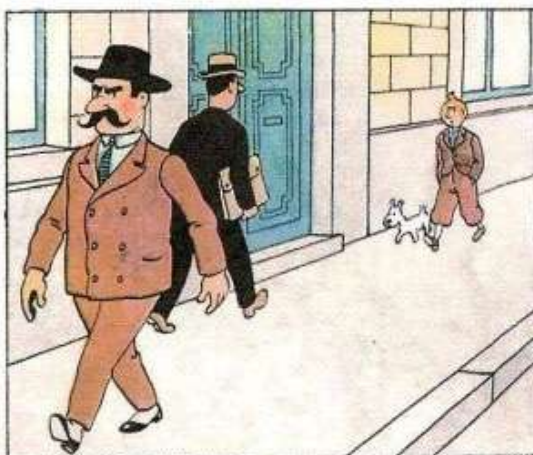
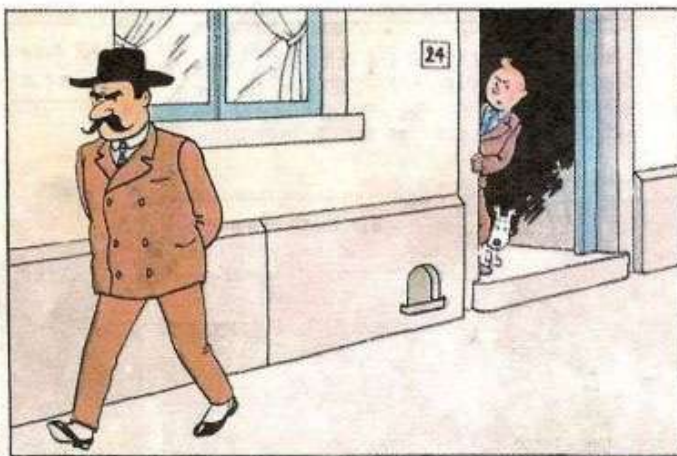
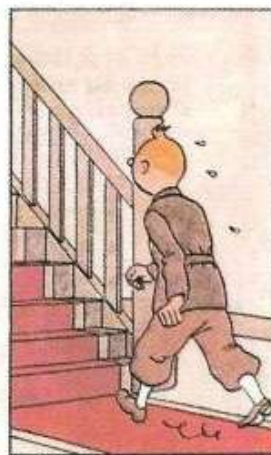

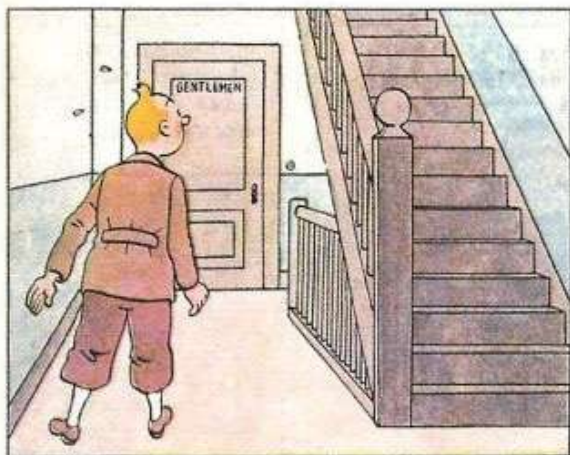
CÂY VƯƠNG TRƯỞNG CỦA VUA OTTOKAR

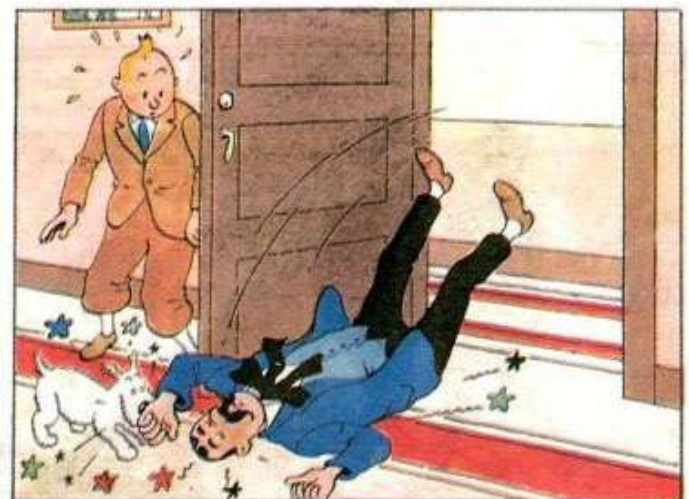

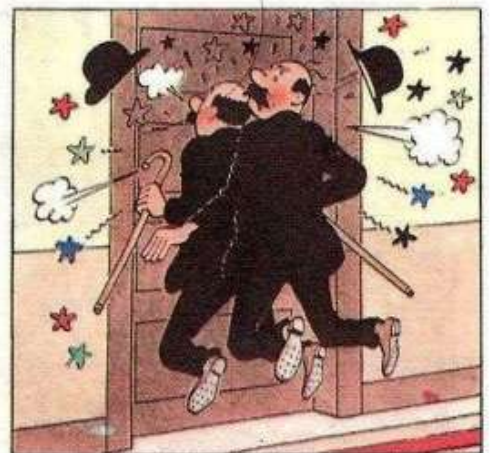
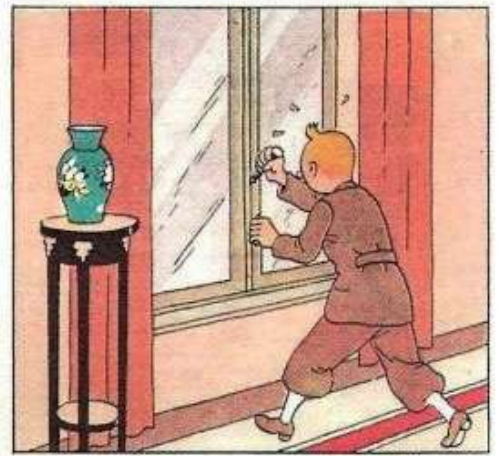

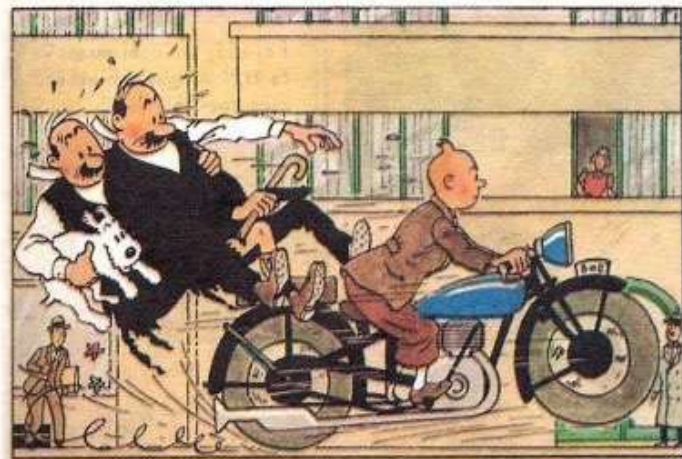
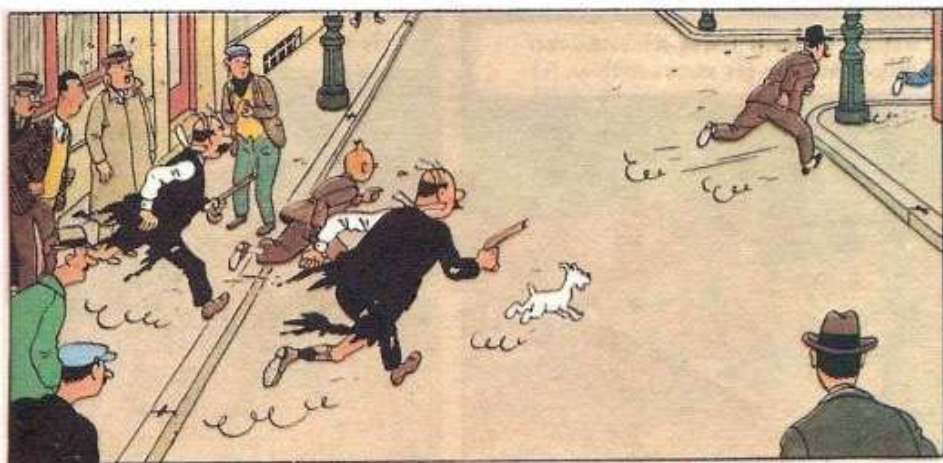

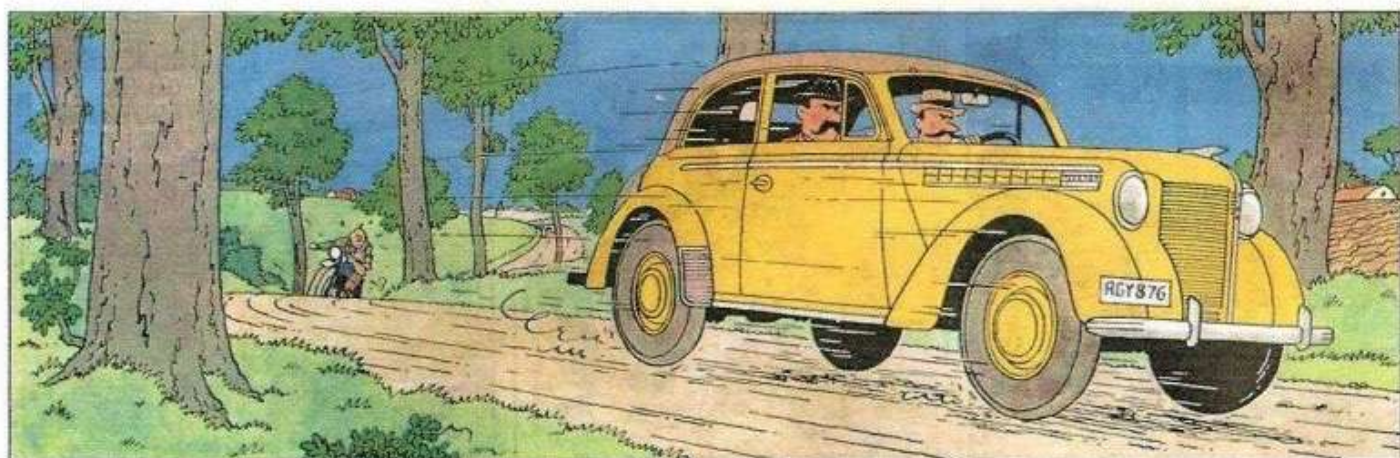

Tớ chỉ mong sao mình
đừng quá trễ...

Ah! Châu đấy à,
phải châu đến để
thu dọn hành lý

Tintin. Có
giúp bác
không?...

Châu... châu xin lỗi, nhưng châu không
hiểu!... Châu cứ tưởng là bác gặp
chuyện nguy hiểm... Vì thế châu chạy
thẳng đến đây ngay...

Bác gặp nguy hiểm
ấy à? Bác thực sự
không hiểu châu
đang nói về việc gì...

Nhưng, thật là thường!...
Tớ không thể tin vào mình
nữa... rõ ràng là tớ nghe
tiếng kêu cứu...

Sáng hôm sau...

Cảm ơn các ông đã đến tiễn
chúng tôi.

Có gì đâu, đó là
chuyện thường thôi...

Vâng, có gì
đâu...

Giáo sư, cho châu giới thiệu: đây là ông Thomson và
ông Thompson, nhân viên của Cục điều tra hình sự...
Còn đây là giáo sư Alembick, nhà An Chương học.

Hân hạnh được làm
quen
quí
vị?

Rất tốt, cảm ơn.

Oh, ông có cái nón mới à?

Vâng, nó đẹp chứ nhỉ?... làm
bằng vải ni Anh nguyên chất
đấy, rất nhẹ: Chỉ có 3 pound
95. Một món hàng rất hời!

Mời tất cả hành khách đi chuyến
bay Prague theo lối này...

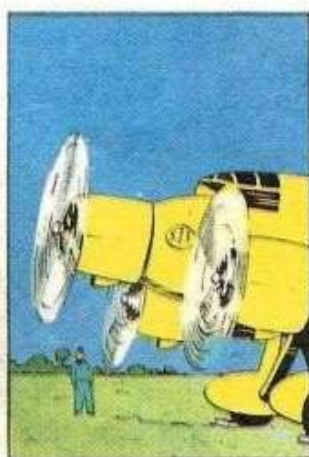
Tạm biệt, chúc thượng lộ bình an!...

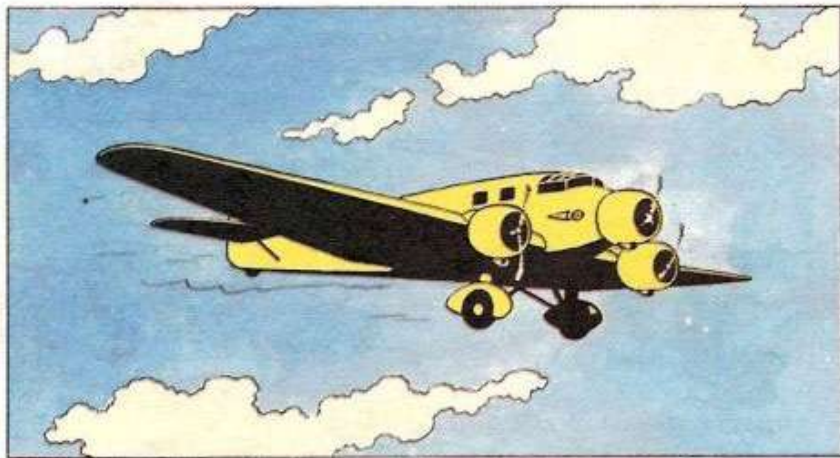
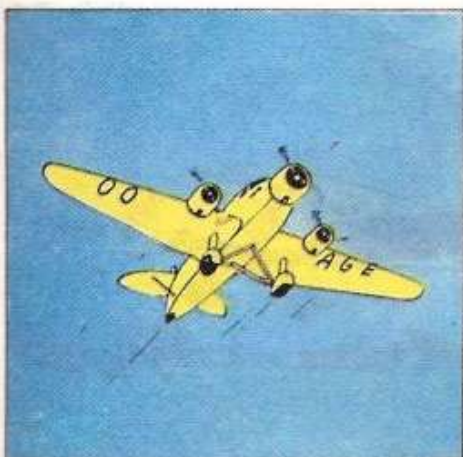
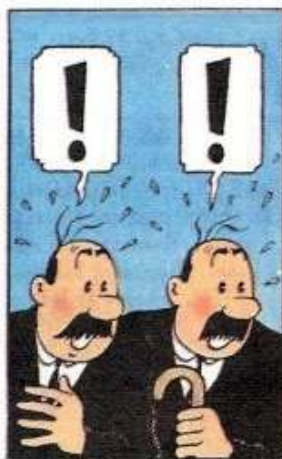
Và chúc may
mắn ở Syl-
davia!

Cảm ơn.

Chuẩn bị!
Tăng tốc!
Xuất phát!

Aha!..

Có tin vui đây... Chính phủ Syldavian đã phải
một chiếc máy bay đặc biệt đến đón chúng ta,
Cháu xem này...

Giáo sư Alembick, hành khách
trên chuyến bay số S57300
AGE. Phi trường Frankfurt,
máy bay đặc biệt sẽ đón ngài
ở Prague. Chấm hết. Lời chúc
tốt nhất. Bộ trưởng hàng
không ký tên
Schlozitch...

Keo... Sandwich... Socola...
thuốc đây!

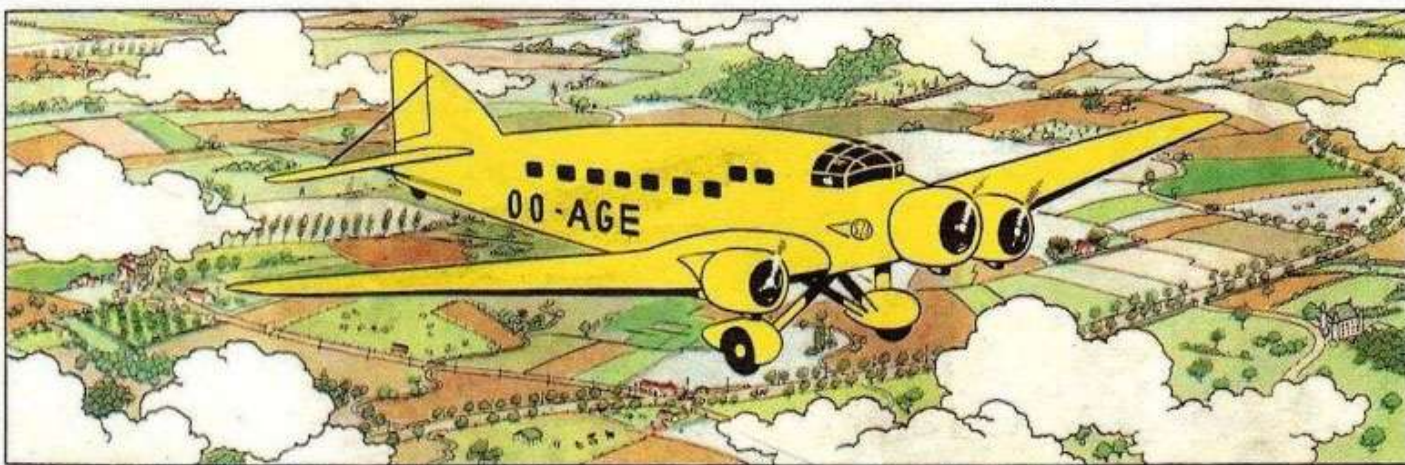
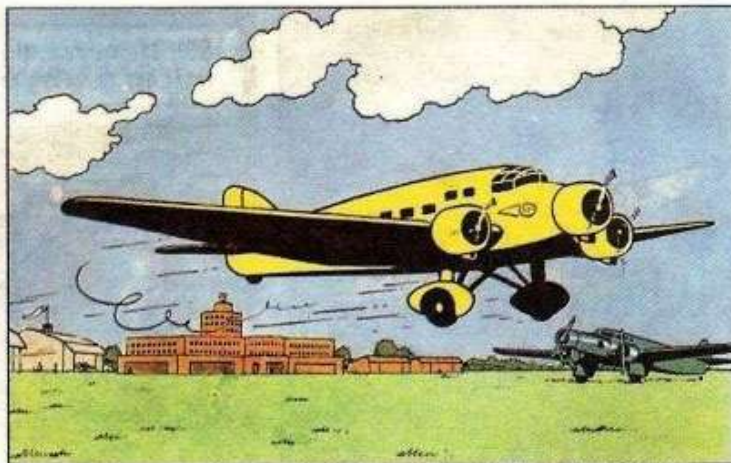

Bác nghĩ họ gọi chúng ta...

?

Xin mời tất
cả hành
khách đi
chuyến bay
Prague về
chỗ ngồi.

Thật là kỳ lạ...

Thôi! quên chuyện đó đi, mình
xem báo vậy...

SYLDAVIA
KINGDOM OF THE
BLACK
PELICAN

SYLDAVIA

VUA CỦA BLACK PELICAN

T trong số những nơi hấp dẫn đã thực sự lôi cuốn khách du lịch nước ngoài với những lễ hội và truyền thống dân tộc đặc sắc, có một đất nước nhỏ bé, ít được biết đến, nhưng lại nổi trội lên những điểm thích thú. Bị cô lập với thế giới hiện đại bởi vì những nơi khó đến được. Hiện nay đất nước này được phục vụ bởi một mạng lưới hàng không riêng biệt mà nó sẽ đáp ứng những ai yêu thích vẻ đẹp nên thơ, lòng mến khách chân thành của người nông dân, và sự quyến rũ của những phong tục thời trung cổ đến giờ vẫn còn tồn tại.

Đây là Syl Davia

Syl Davia là một nước nhỏ ở Đông Âu, gồm có hai thung lũng nổi tiếng - của sông Vladir và nhánh sông của nó, Moltus. Những con sông chảy qua Klow, thủ đô (122.000 dân). Những thung lũng này được bao bọc bởi những cánh rừng, chung quanh là những ngọn núi cao, đầy tuyết. Đồng bằng màu mỡ Syl Davia là đất trồng ngũ cốc và những thảm cỏ nuôi súc vật. Dưới lòng đất có rất nhiều loại khoáng sản.

Mùa xuân ấm áp và mát dịu từ trái đất, những trung tâm chính ở Klow và Kragoriedin.

Tổng dân số ước chừng 642000 dân Syl Davia xuất khẩu lúa mì, nước suối thiên nhiên ở Klow, củi, ngựa, và đàn vĩ cầm.

LỊCH SỬ SYLDAVIA

Một bộ lạc du mục (Nomadic) chiếm Syl Davia cho đến thế kỷ VI.

Tiếp đó, bị người Slavs chiếm giữ. Đến thế kỷ X, quốc gia bị người Thổ Nhĩ Kỳ chinh phục, họ xua người Slavs vào núi, chiếm lấy đồng bằng.

Năm 1127, Hveghi, tù trưởng của bộ lạc Slav đưa quân tràn xuống đồng bằng, chiếm lại lãnh địa của người Thổ giết tất cả những ai chống đối ông. Vì vậy, Hveghi nhanh chóng làm chủ một phần lớn lãnh thổ Syl Davia.

Linh gác tại Royal Treasure house Klow.

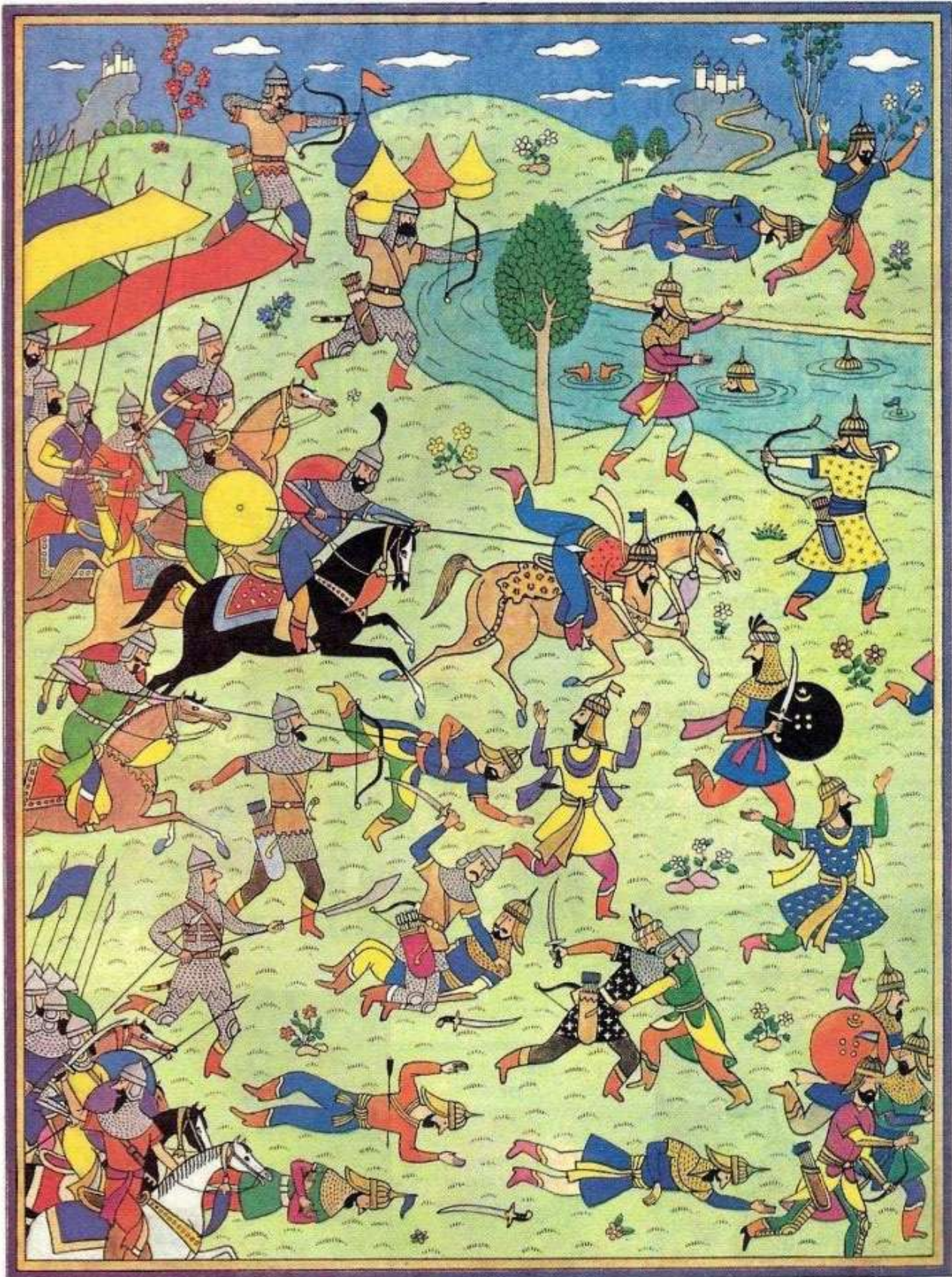
Thợ thuyền từ Dhrnouk

Nông dân Syl Davia trên đường đi chợ.

Quang cảnh Niedrdzrow trong thung lũng Vladir.

CUỘC CHIẾN ĐẤU CỦA ZILEHHEROUM
Sau thế kỷ XV được vẽ thu nhỏ

Vua Muskar XII, 25 lãnh tụ hiện giờ của Syldavia trong bộ đồng phục đại úy.

Cuộc chiến khốc liệt diễn ra ở thung lũng Moltus gần Zileheroum, thủ đô của người Thổ Nhĩ Kỳ ở Syldavia, giữa quân đội Thổ và lực lượng quân đội Hvegghi.

Do thiếu tài và lãnh đạo sai lầm, quân đội Thổ đã kháng cự yếu ớt và tháo chạy hoảng loạn. Sau khi đánh bại người Thổ, Hvegghi đăng quang và tự xưng Hoàng đế can trường (Muskh-Kar).

Thủ đô Zileheroum được đổi tên là Klow. Đó là thành phố Tự Do (Kloho: "Tự do"; Ow: "Thành phố")

Muskar là một vị vua thông minh, ông sống hòa bình với các nước láng giềng và đất nước thịnh vượng. Ông chết vào năm 1168 dưới sự thương tiếc của các thần dân.

Con trai trưởng của ông lên ngôi vàng với tước hiệu là Muskar II.

Không như cha mình, Muskar II bất tài và không thể điều hành đất nước, sự hòa bình thịnh vượng được thay bằng tình trạng vô chính phủ.

Nước láng giềng Borduriar thấy được sự suy sụp của Syldavia, nhân cơ hội này xua quân xâm chiếm Syldavia vào năm 1195.

Gần một thế kỷ Syldavia bị người nước ngoài đô hộ.

Vào năm 1275 Baron Almaszout lãnh đạo cuộc khởi nghĩa chống lại người Bordurians.

Ông trở thành vua Syldavia lấy tên là Ottokar, tuy nhiên, ông có rất ít quyền lực so với Muskar.

Các Nam tước đã giúp ông trong cuộc khởi nghĩa chống lại người Bordurians đã buộc ông ra các hiến chương theo Magna Carta soạn bởi vua John. Nó đánh dấu thời kỳ bắt đầu chế độ phong kiến ở Syldavia.

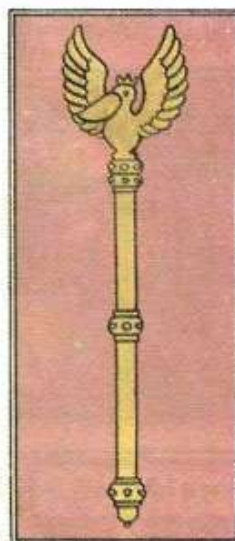
Ottokar I của Syldavia không được quyền từ chối các yêu cầu Ottokar vốn là những bá tước, vua của Bohemia.

Đây là giai đoạn gia tăng quyền lực của các phái quý tộc, củng cố và phát triển lực lượng đủ mạnh chống lại những lực lượng của nhà vua.

Nhưng người xứng đáng làm vua Syldavia là Ottokar IV, người đã lên ngôi vàng vào năm 1370.

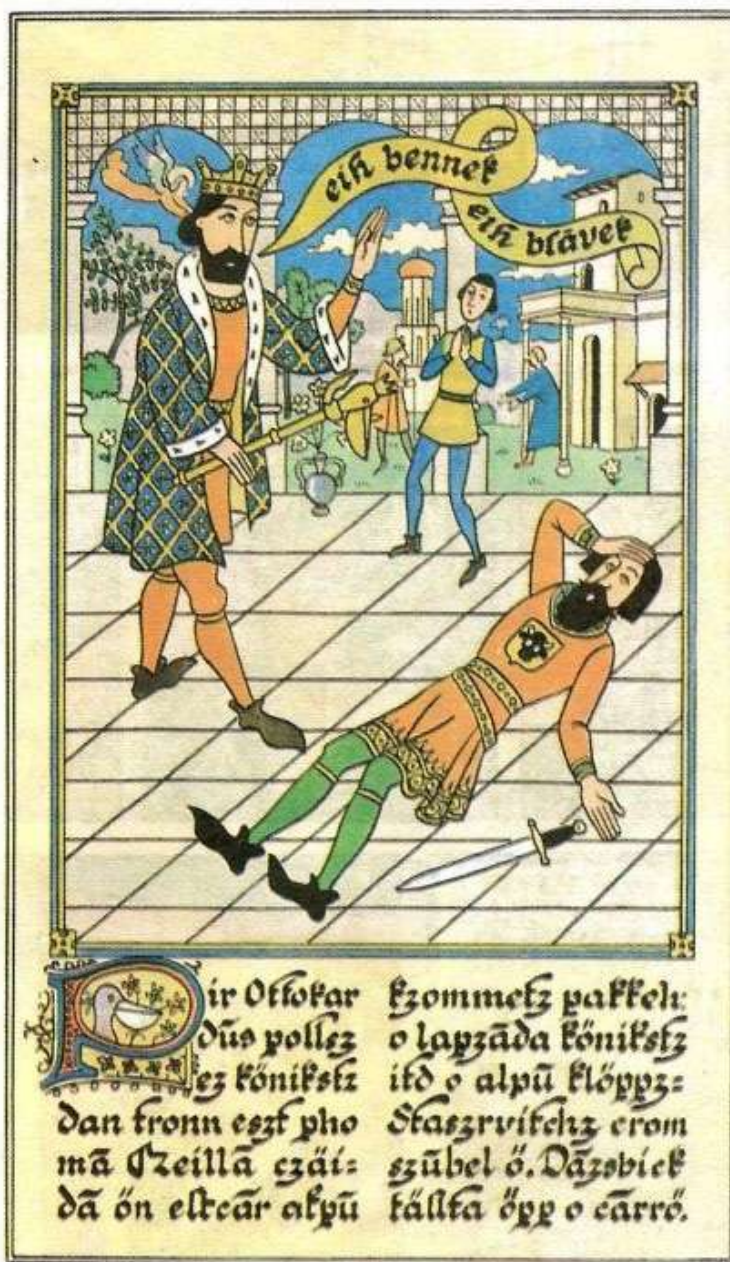
Kể từ đó ông tập trung lực lượng củng cố sức mạnh quân đội đủ sức trấn áp các lực lượng quý tộc, tịch thu tài sản của họ.

Ông khuyến khích phát triển nghệ thuật, chữ viết, thương mại và nông nghiệp, củng cố sức mạnh cả trong và ngoài nước.

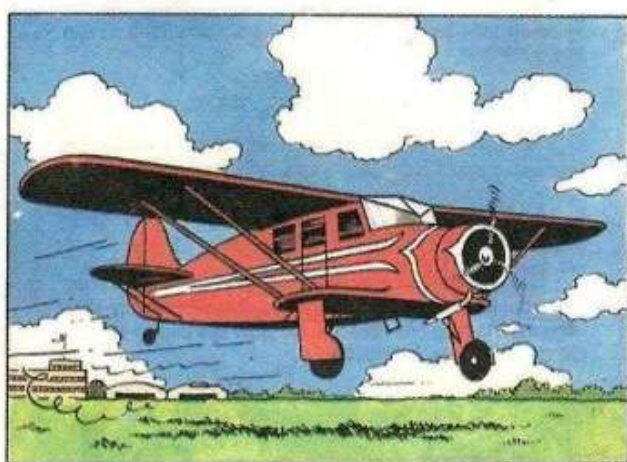
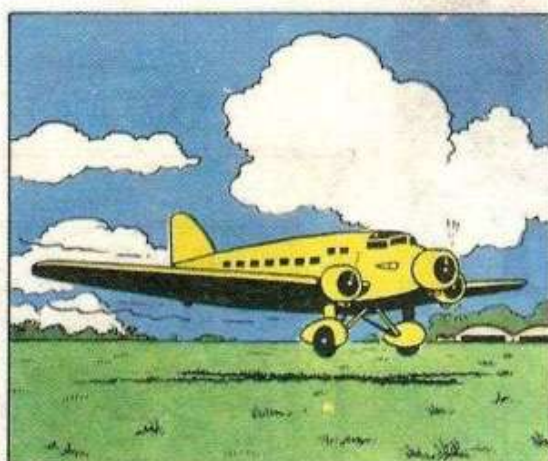
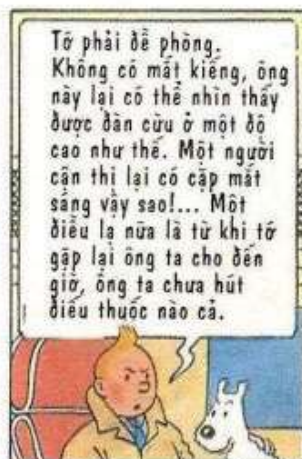

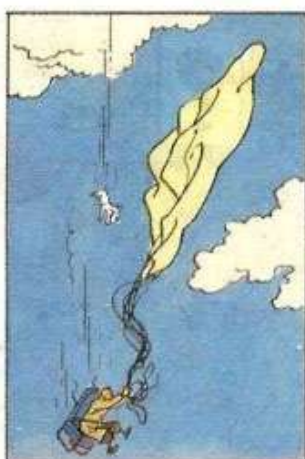
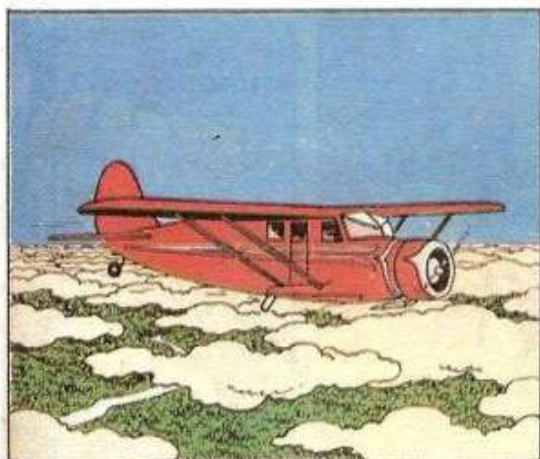
Phải: Cây vương trượng của Ottokar

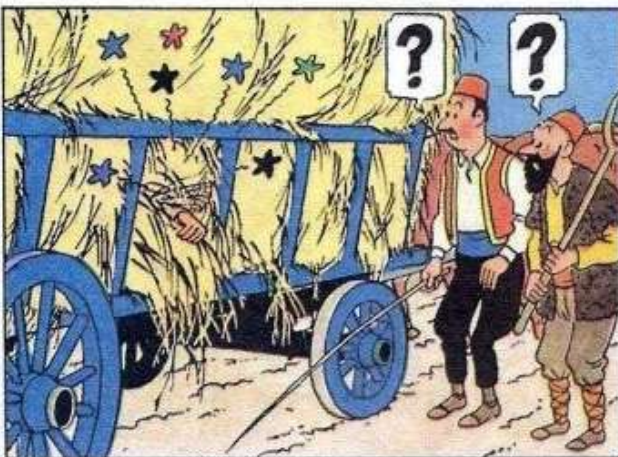
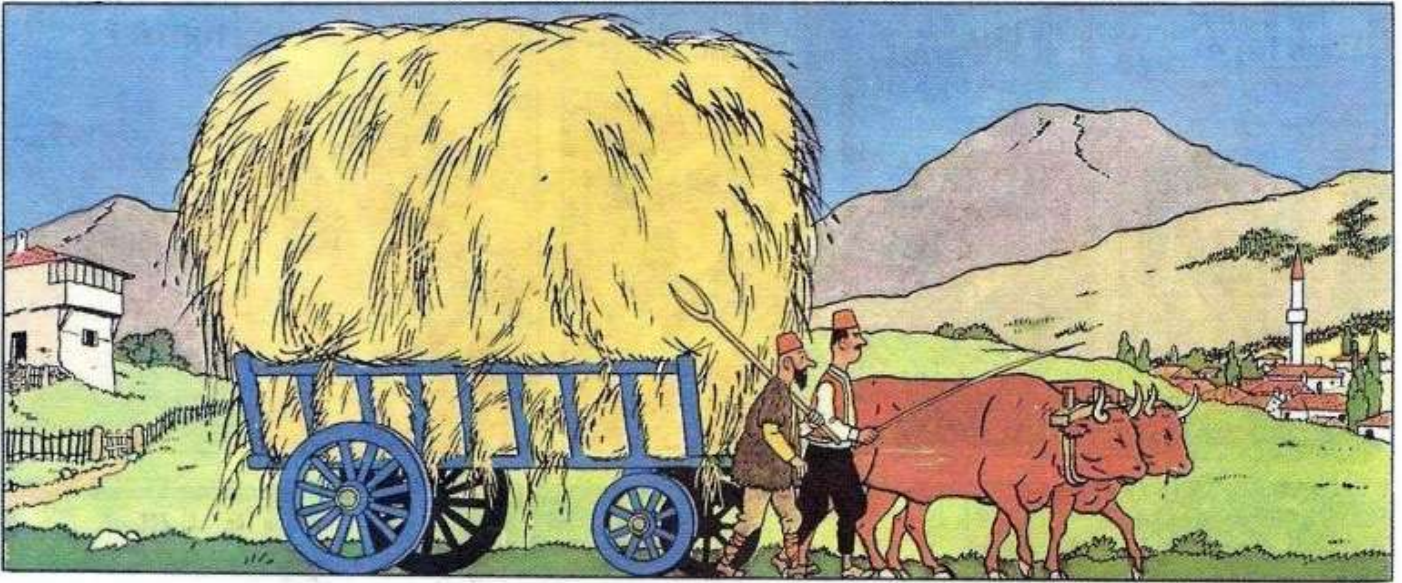
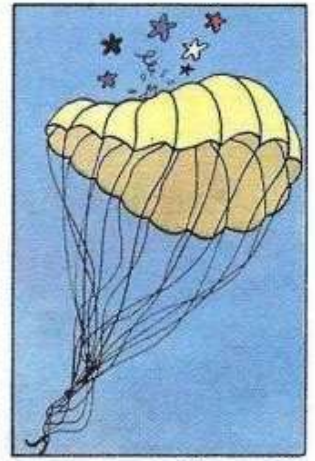
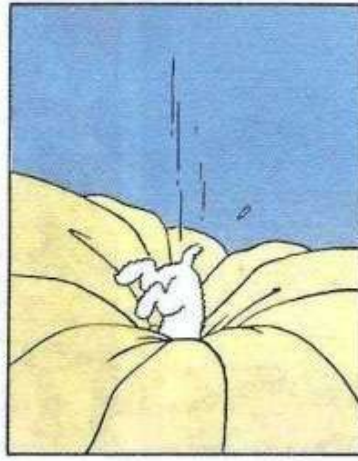
Dưới: Một bức tranh của vua Ottokar thứ IV và chữ viết thế kỷ XIV.

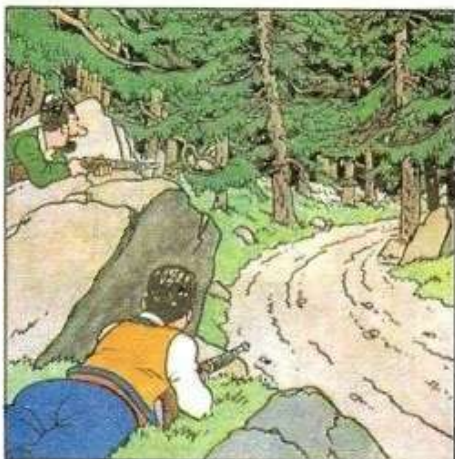
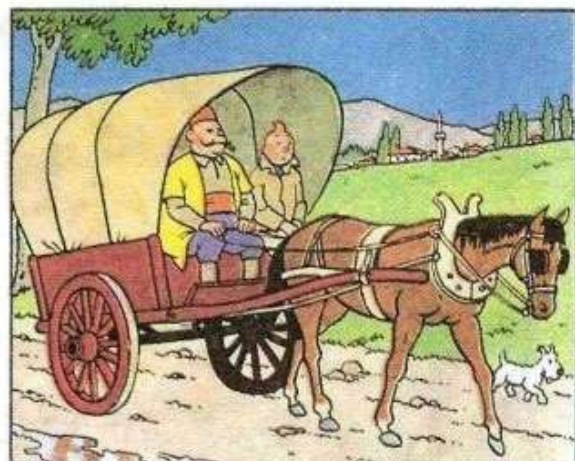
Dir Ottokar
 Dūs pollez
 Ez Köniksz
 dan fronn ezst pho
 mā Izeillā ezai:
 dā ōn esteār alpū
 Ezommez paffel:
 o lapzāda kōniksz
 itd o alpū klōppz:
 Staszrvitchz erom
 ezūbel ō. Dāzobiek
 tālka öpp o cārro.

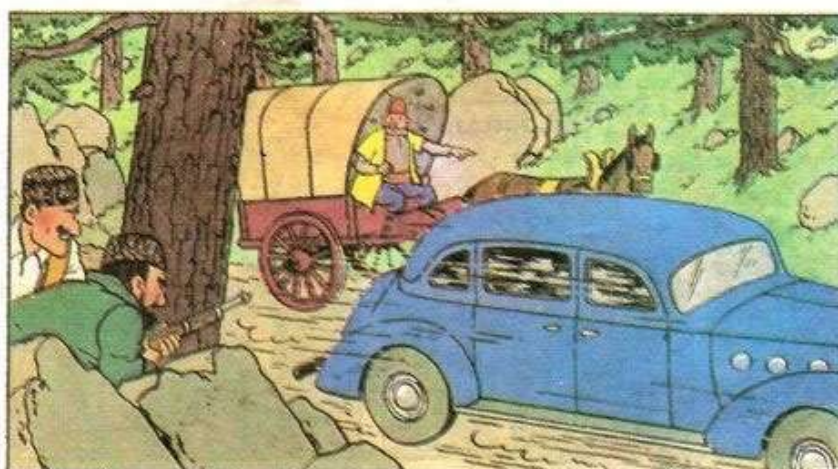

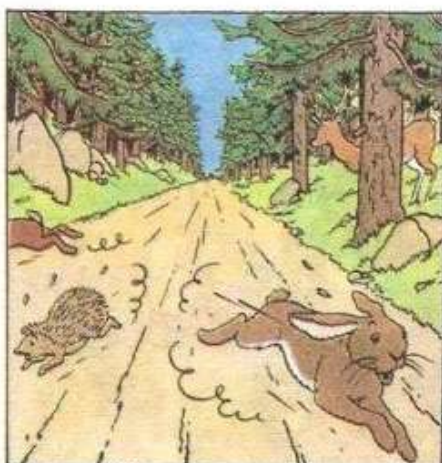

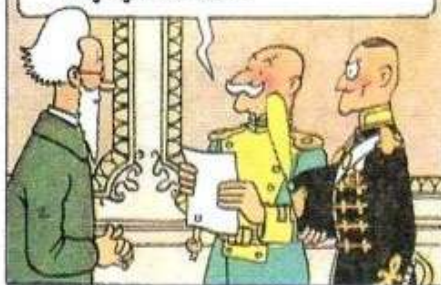

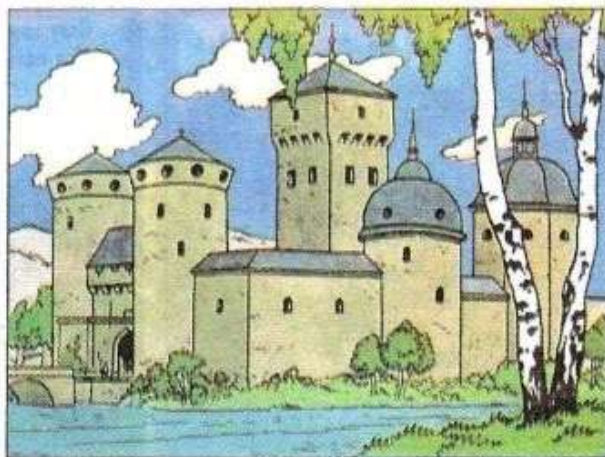

Ngày hôm sau...

Giấy phép này có chữ ký của hoàng gia, sẽ cho phép ngài vào Viện Treasure. Lieutenant Kromir sẽ hộ tống ngài đến đó...

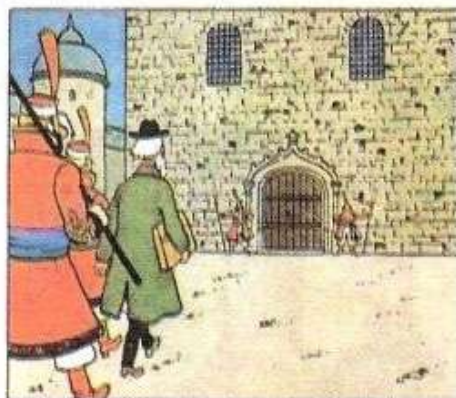

Vương phủ được gán để giữ lâu đài Kropow. Một hương dân đặc biệt được đóng lên đó.

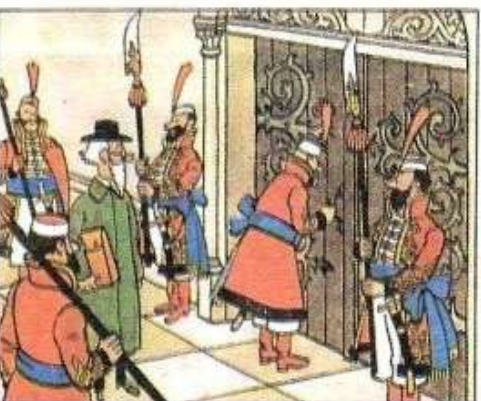
Nhân danh vua!

Mời giáo sư đi với tôi.

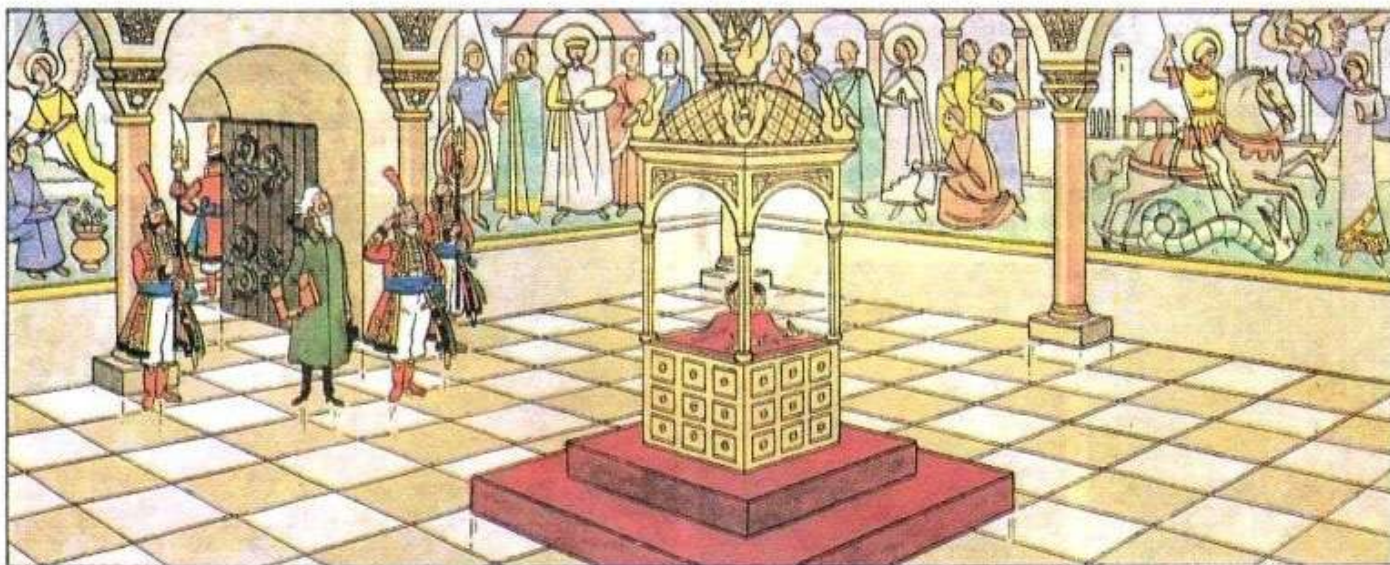

Dấu hiệu vương phủ có là hương dân tốt nhĩ!

Vâng! kẻ nào đủ thông minh để ăn cắp nó sẽ bị tội chết!

Thưa giáo sư, đây là vương phủ của Hoàng thượng!...

Và đây là phòng văn tự, nó được tiếp giáp với viện Treasure. Tôi rất tiếc, trong thời gian ngài ở đây sẽ có hai người lính cũng ở với ngài. Cửa sẽ được khóa từ bên ngoài. Đó là luật. Tôi hy vọng ngài sẽ được thoải mái.

Không hề gì...

Trong khi đó...

Các anh sẽ dẫn gã trẻ đó đến Klow. Nhưng hay cẩn thận!... Hắn là một gã côn đồ nguy hiểm, người đã dính líu vào những bí mật của quốc gia... Thực ra, tôi đã được cho biết, theo lệnh của cấp trên, sẽ tốt hơn nếu hắn chưa bao giờ đến Klow.

Đây là lệnh... Anh, là lái xe, sẽ ngừng xe lại. Anh sẽ ra ngoài để xem máy xe và anh kia sẽ theo... tên tù sẽ cố chạy thoát và... anh hiểu tôi chứ?

Vâng, thưa "xếp"!... Nhưng nếu hắn không chạy trốn thì sao?

Đừng lo!... Hắn sẽ làm như vậy!...

Không biết ai đã gọi cho mình cái này?... Một người bạn!... bạn nào!...

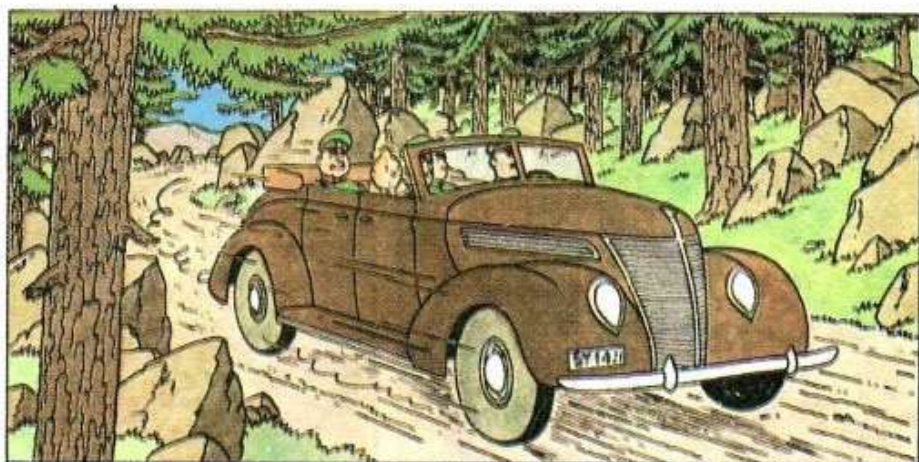
Chú ý!
Anh sẽ bị đưa đi Klow để xử bắn! Anh phải cố trốn thoát trong chuyến đi, hãy giả vờ ngủ. Người lái xe, một người bạn, sẽ ngừng xe lại và gọi gã lính ra ngoài. Đó chính là lúc anh phải trốn.
Một người bạn

Chúng ta phải hủy nó đi phòng khi chúng lục xét mình.

Đây, Snowy, giúp mình hủy nó đi.

Nhanh lên nào, Snowy, hình như có người đến đây...

Thế cậu tưởng việc này dễ lắm à!

Hắn ngã xuống kia
kia... đầu đổ sau
những tảng đá này...

Chúng đang
đến gần!...

Cẩn thận đấy!
Gần đây thôi!...

Szplug! Hắn đâu nhỉ!
Mình phải tìm ra hắn...
sếp sẽ không tha cho
chúng ta nếu để hắn
trốn thoát, ông ấy đã
bày ra cái bẫy này đây...

Nào, kiểm xem, hắn không thể đi
đâu xa được...

Whew!...
Họ đi rồi!...

Bây giờ, chúng ta
đi Klow ngay!...

Mình phải cẩn thận!... Không thể
tin vào bất cứ ai! Mình phải báo
cho nhà vua biết mới được.

Trong khi đó, ở Klow...

Không biết tôi có thể chụp lại vài
tài liệu được không?

Theo qui định thì
không được, nhưng
Hoàng thượng có
lẽ sẽ bằng lòng...

Ah! Đường cái đây rồi.

Golly, tớ đói
bụng...

Bê hạ cho phép ngài chụp tài liệu.
Nhưng hình phải được thợ chụp hình
của triều đình chụp, tên là Herr
Czarlitz. Đây là giấy phép cho ngài
cùng đi với tôi vào lâu đài...

Klow kia rồi!...

Chúng ta
sẽ ăn ở
đâu?

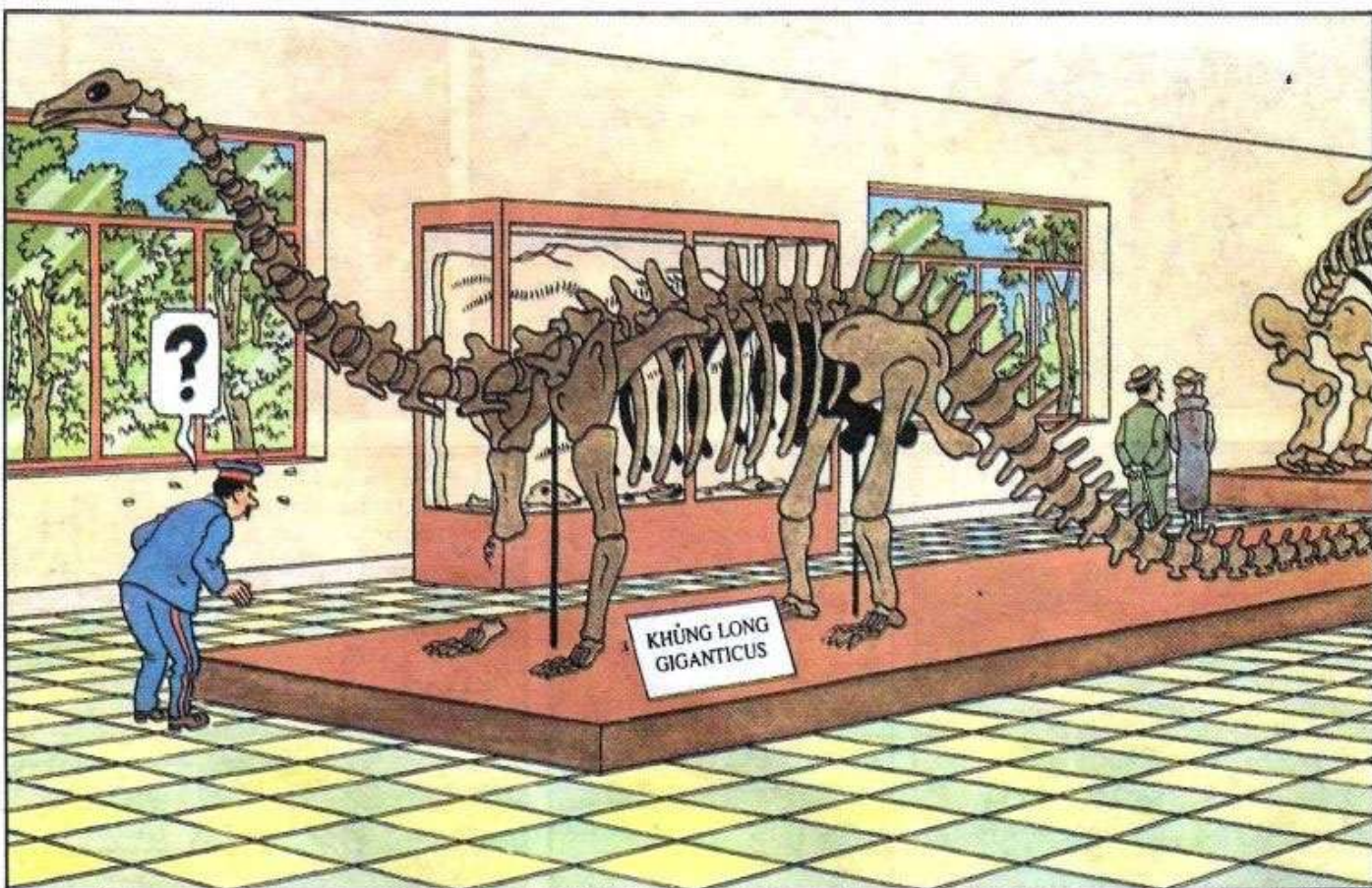
Xin hỏi
đường đi đến
cung điện?

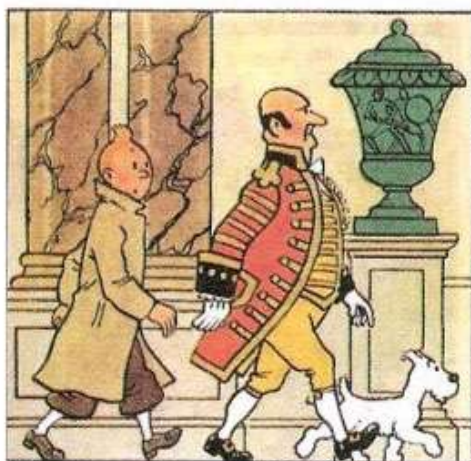
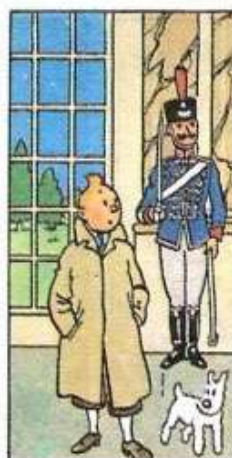
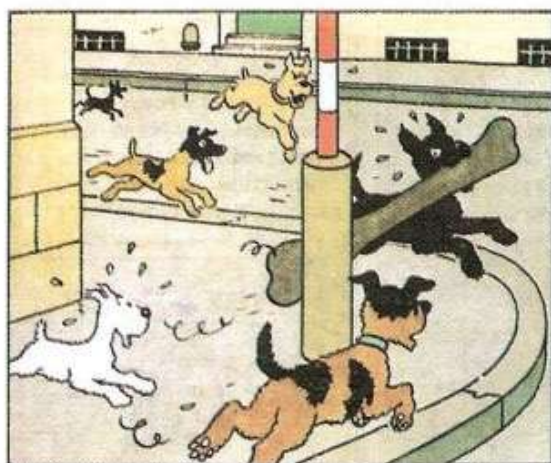
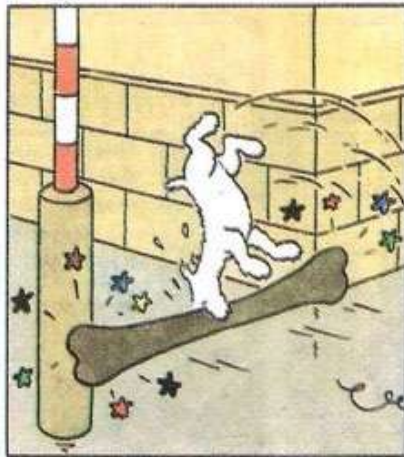
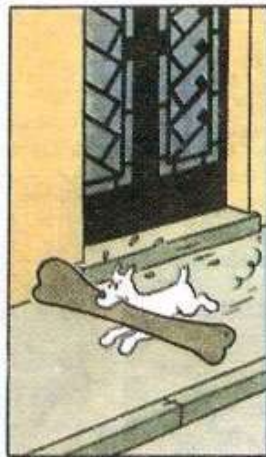
Đi theo đường này
đến quảng trường
Ottokar, sau đó rẽ
trái...

Trời mưa lớn quá! Mình
tìm chỗ trú mưa cho đến
khi trời tạnh...

Đây có phải
là quán ăn
không nhỉ?

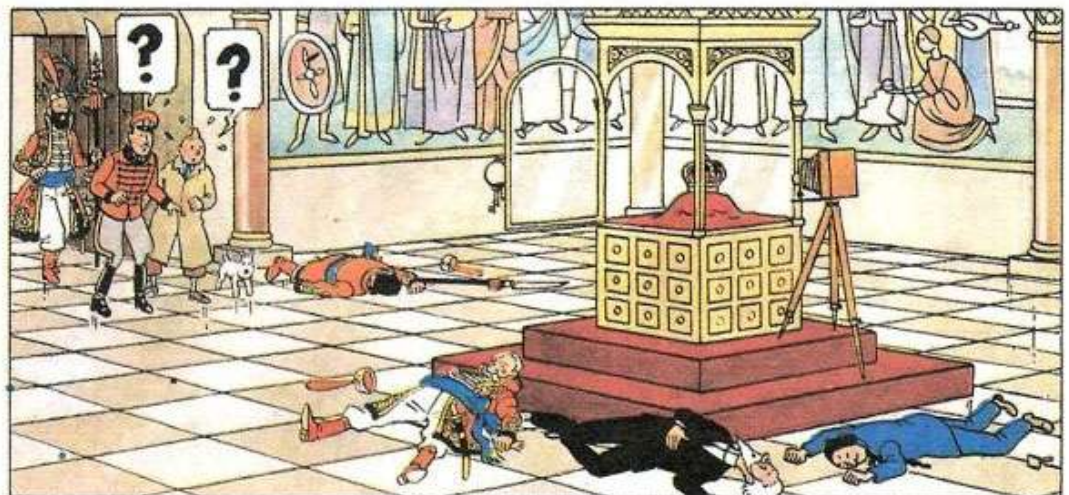
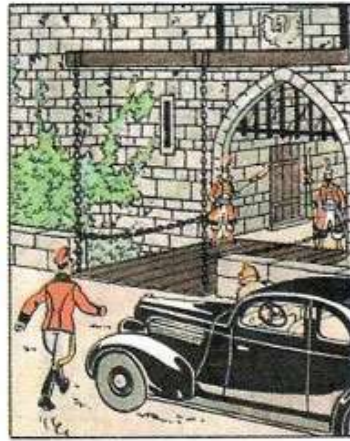
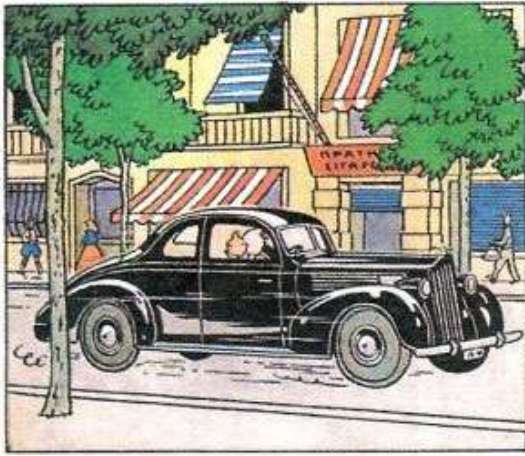

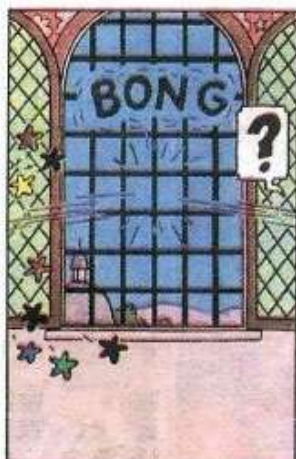
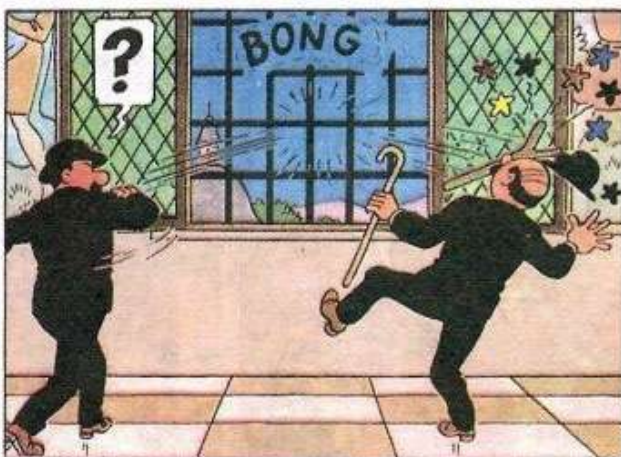
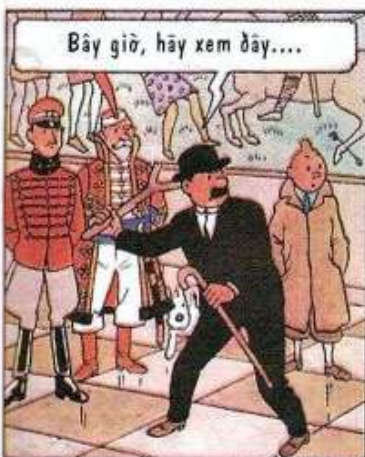

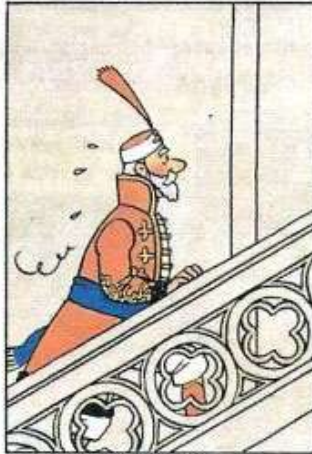
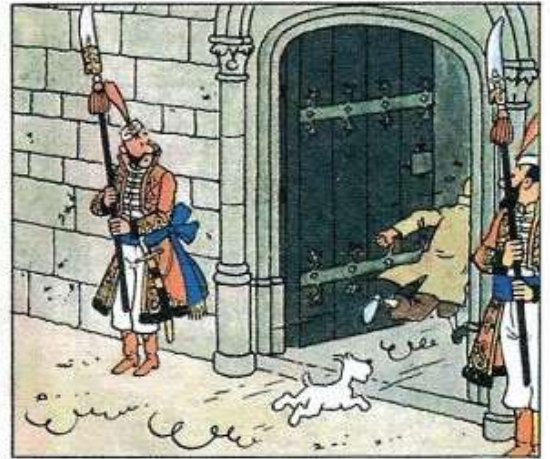

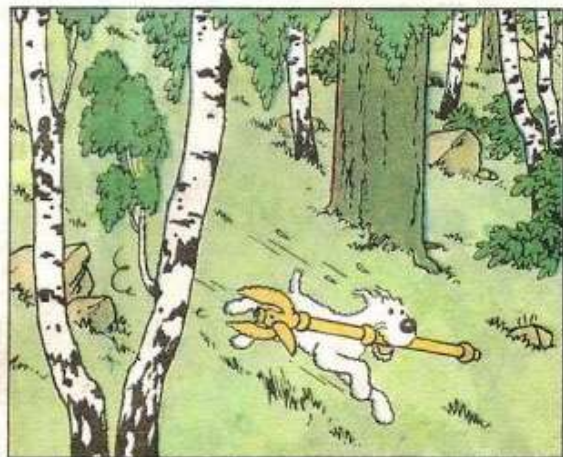

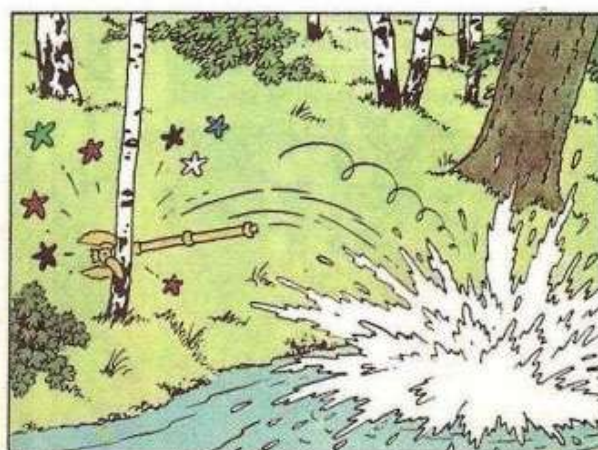

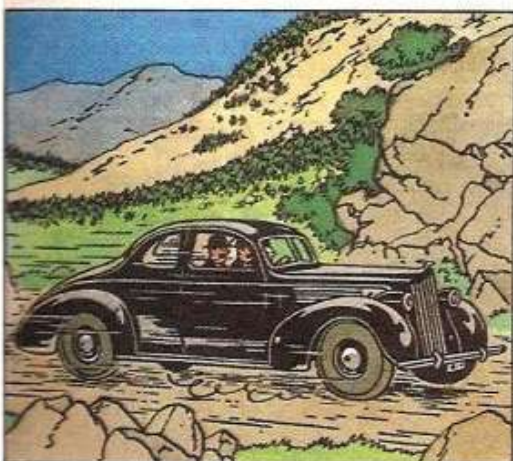
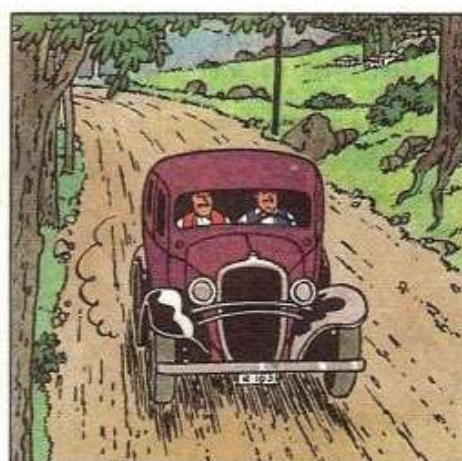

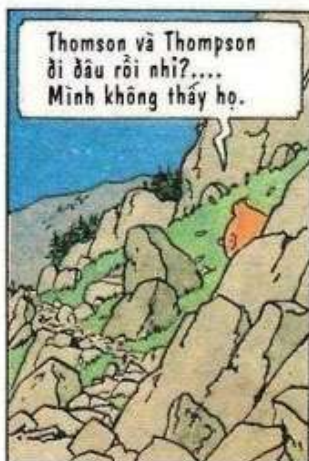

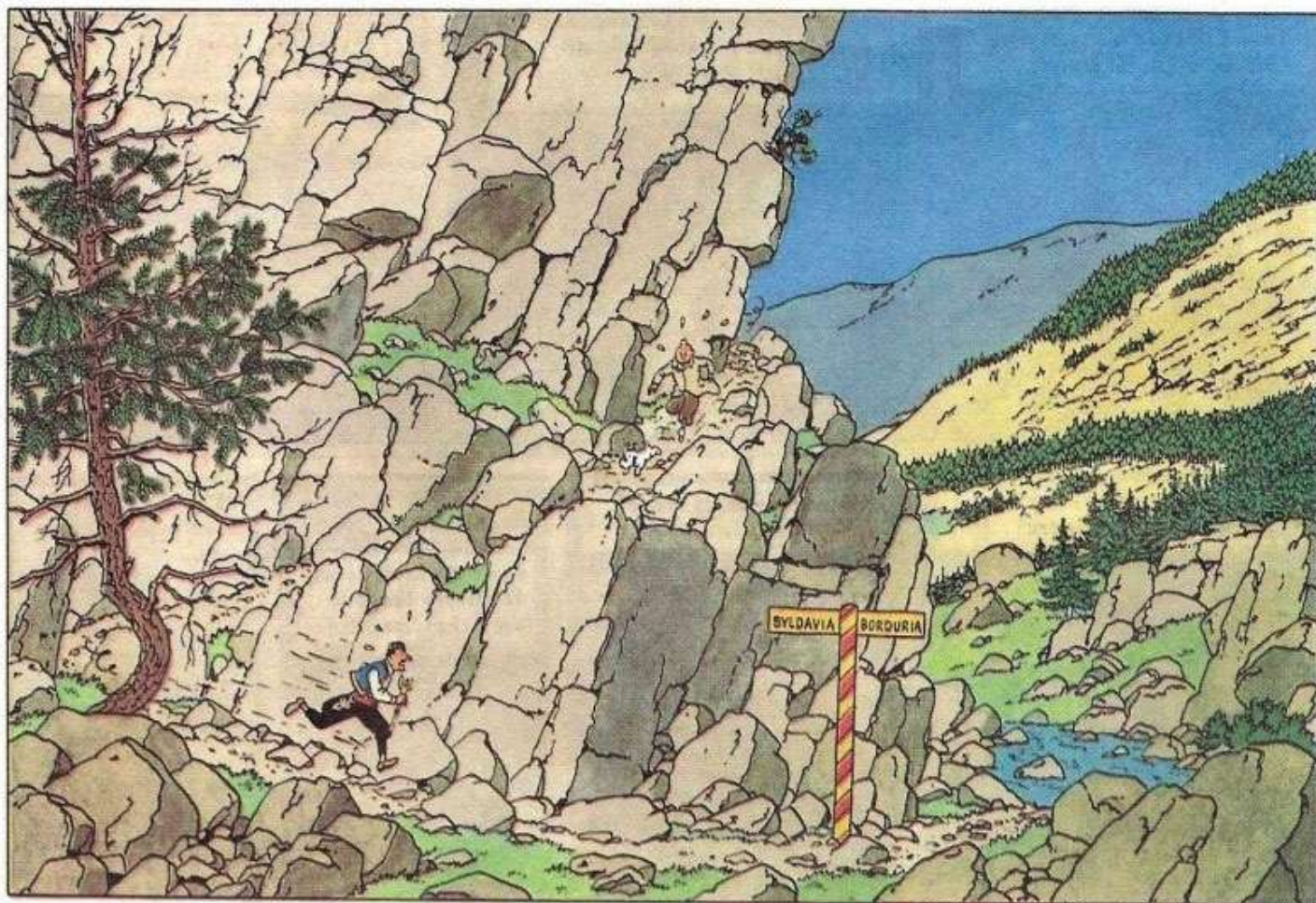
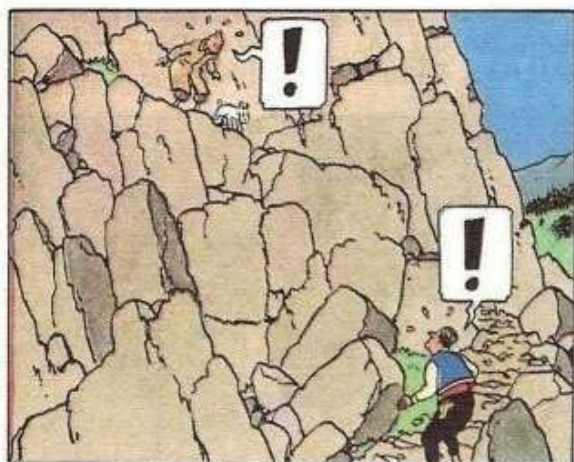

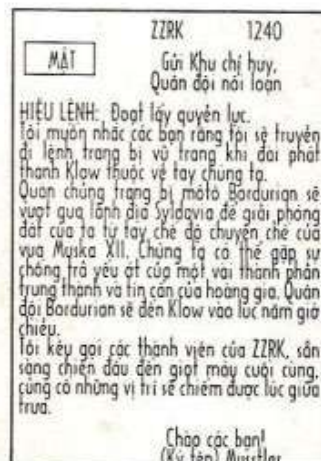
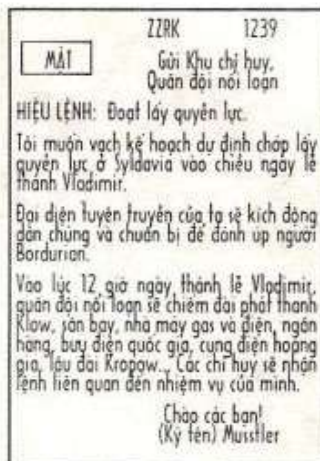

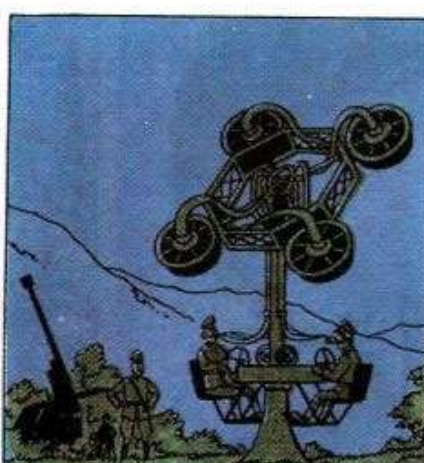
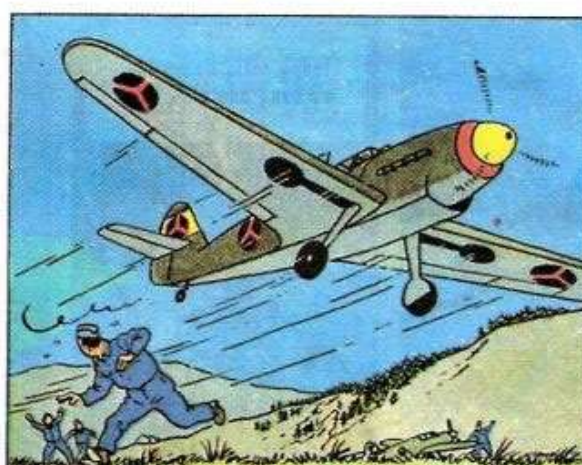
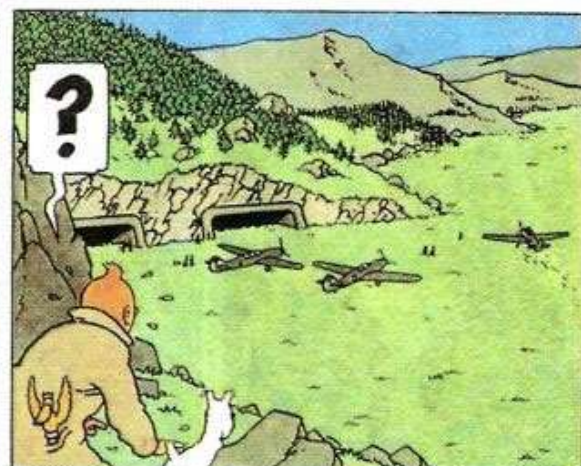

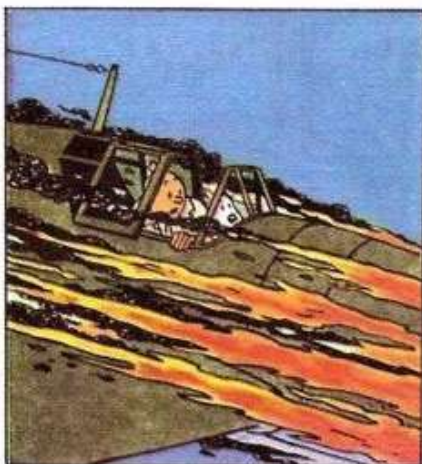
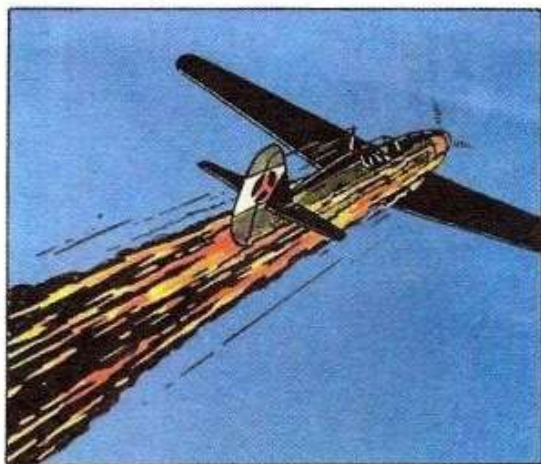
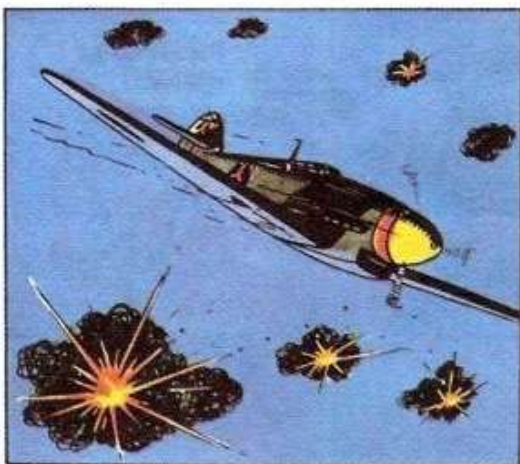
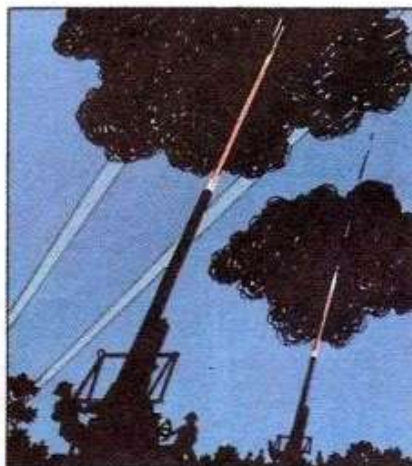
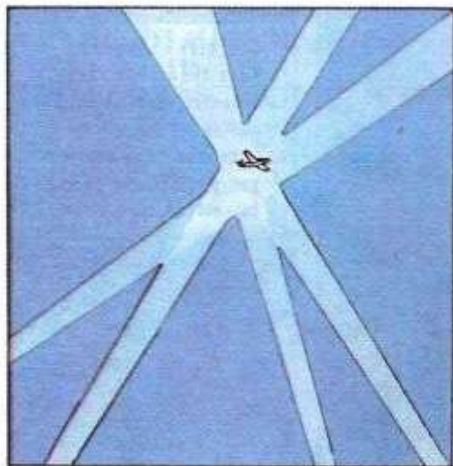

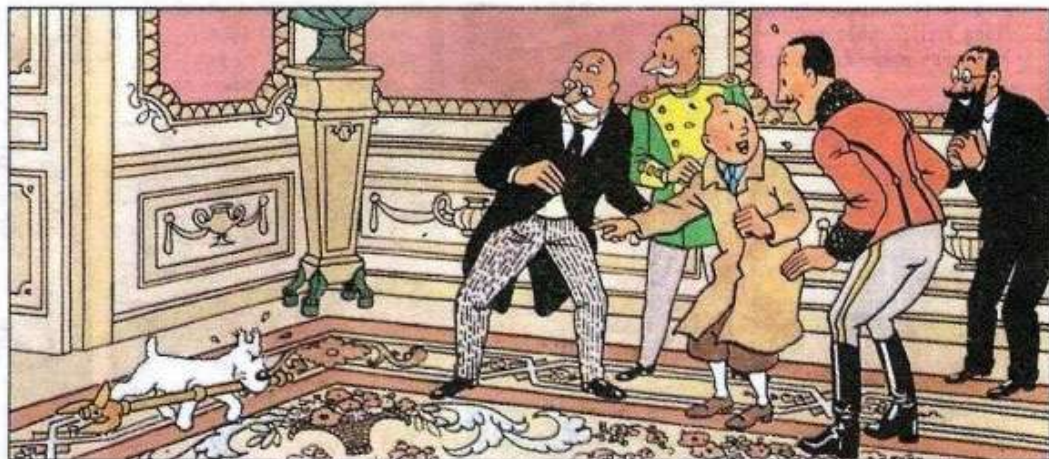
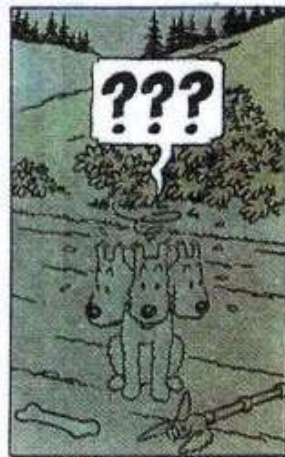

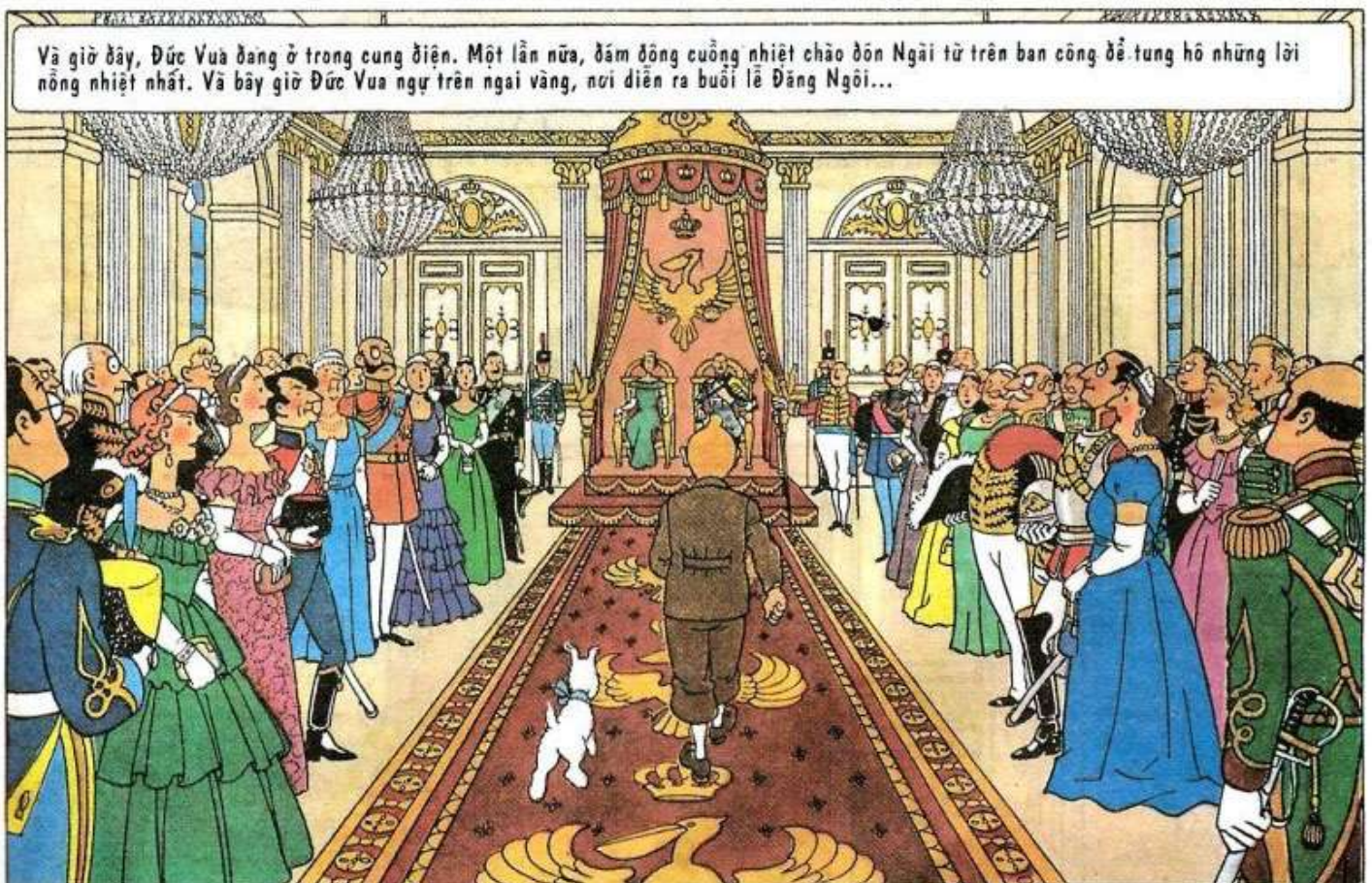
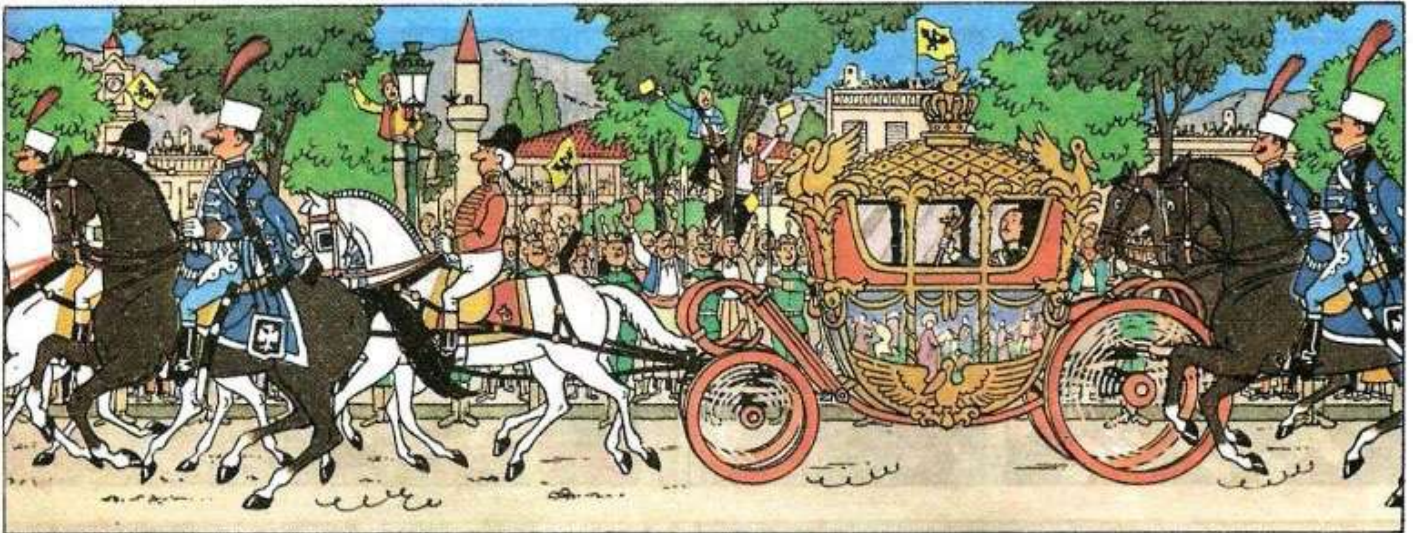

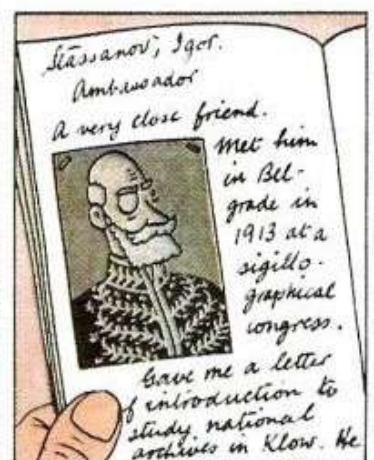
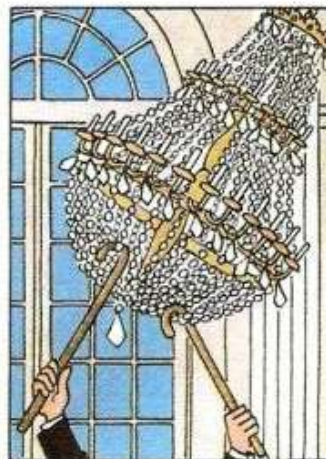

Anh em sinh đôi à!... có phải không!... Nhưng cái gì đã xảy ra với giáo sư thật?...

À, tôi mới đọc một tờ báo Anh nghe đây: "Theo tiến trình điều tra, hôm qua trong một ngôi nhà bị quân Syldevian chiếm cảnh sát đã tìm thấy giáo sư Alembick một học giả. Ông ấy đã bị giam nhiều tuần. Ông ấy nói rằng ông đã bị bắt cóc vào buổi chiều sau khi đến Syldevia, và đã bị lấy hộ chiếu".

Bây giờ mình rõ cả rồi! Đầu tiên là tiếng kêu cứu trong điện thoại; sau đó giáo sư không đeo kiếng và không hút thuốc gì cả... nó giải thích mọi thứ.

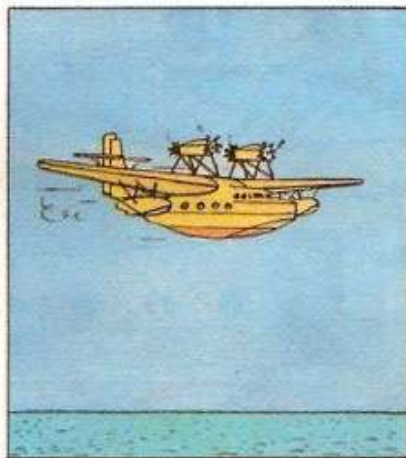
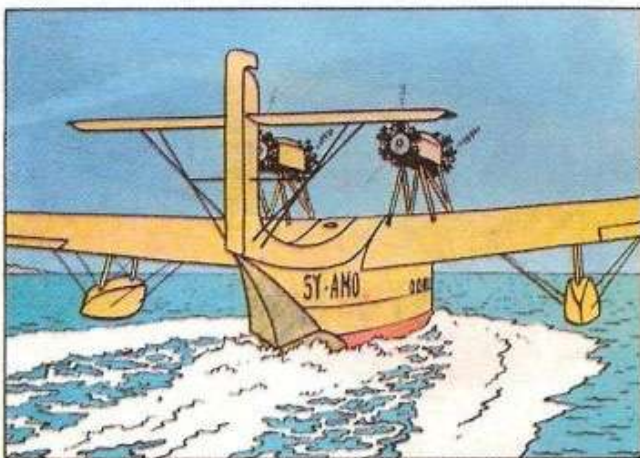
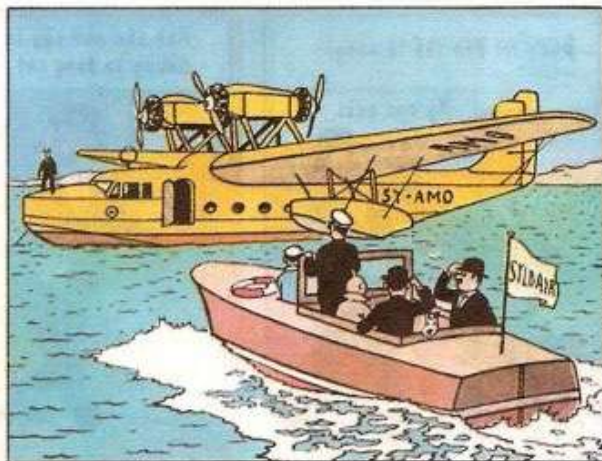
Trong khi đó tại Ban chỉ huy quân sự Bordurian...

... Để chứng tỏ ý định hòa hoãn của ta, bất kể thái độ không thể giải thích của quân Syldevians, tôi ra lệnh quân đội của ta rút khỏi biên giới 15 dặm...

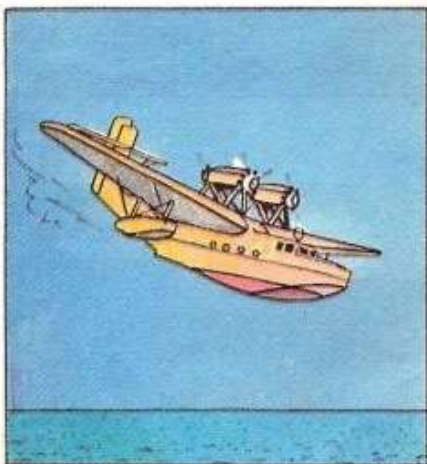
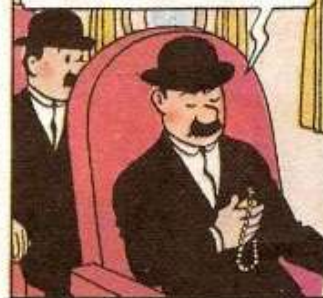
Hôm sau...

Trong cuộc tiếp kiến thân mật sáng nay, Đức Vua đã tiếp đãi các ngài: Tintin, Thomson và Thompson những người đã tỏ lòng kính trọng của họ trước khi rời Syldevia. Sau buổi tiệc họ sẽ đến Douma để đáp chiếc thủy phi cơ của Dịch vụ hàng không Douma Southampton...

Vài giờ sau...

6 giờ 10 phút. Chúng ta sẽ đến nơi....

Trời ơi, cái gì xảy ra trên trái đất vậy?

Chúng ta đang đâm xuống biển.

